

وقتی جلسات شورا رنگ تنش می گیرد

می‌شود، نتیجه‌اش نه بهبود مدیریت شهری، بلکه آسیب‌دین نه‌بهره‌دهی و فرسایش اعتماد شهروندان است. «فشار مثبت» زملی معنا پیدا می‌کند که شورا طبق قانون عمل کند، شوری که مرجع انتخاب شهردار است و بر بودجه، عملکرد مالی، اجرای مصوبات و صیانت از اموال عمومی نظارت دارد. ابزارهایی مانند سؤال، تذکر، استیضاح و حتی عدم تأیید بودجه نیز دقیقاً برای همین منظور در اختیار شورا قرار گرفته است. وقتی فشار در قالب سؤال‌های دقیق، گزارش‌های نظارتی مستند، تعیین شاخص‌های عملکرد، اصلاح احکامات بودجه‌ای و مشروط کردن حمایت‌ها به توسعه شهری و رعایت حقوق شهروندی باشد، می‌تواند مانع ناگزیر آمدی و فساد شود و روند

مدیریت شهری را به ریل درست بازگرداند. اما وقتی فشار از مسیر قانون خارج و به «فخالت» تبدیل می‌شود، دستان کاملاً فرقی می‌کند. در بسیاری از شهرها که جمله کج‌بخش مهمی از تنش‌ها زملی شکل می‌گیرد که برخی اعضای شورا از مسیر رسمی (رئیس شورا - شهردار) عبور می‌کنند و هر کدام به صورت جداگانه برای جاه‌جویی مدیران، تغییر پیمانکاران یا پیگیری منافع شخصی و سلیقه‌ای فشار وارد می‌کنند. این نوع فشار، شهردار را فرسوده و مدیریت را بی‌ثبات می‌کند، پروژه‌ها را کند یا متوقف می‌سازد و اختلافات سیاسی را به عمق بنده شهرداری تزریق می‌کند. نتیجه این است که افکار عمومی، به‌جای مشاهده حل مسئله شهری،

لبلا خالی نژاد- در دوست‌پویست و هوشمیت جلسه شورای شهر کرج، انتقالها به عملکرد مدیریت شهری و شخص شهردار، نسبت به جلسات گذشته به طور قابل توجهی بیشتر شده بود، به‌گونه‌ای که فشار بر تیم مدیریت شهری کاملاً قابل لمس بود. پیچ‌های مدیران، گفت‌وگوهای آرام و زیرپلی میان‌اعضا، و نگاه‌هایی که مدام بین صندلی‌ها جای‌جا می‌شد، تمام این موارد نشان می‌داد فضای شورا در حالت عادی خودنیست. فشار شورا اگر در چارچوب قانون و با هدف نظارت باشد، بیش‌ک مفید و حتی لازم است، اما آن‌جا که این فشار به دخالت در عزل‌ونصب‌ها، پیگیری منافع فردی و ایجاد تنش دائمی تبدیل

تنها «درگیری‌های شورا» را می‌بیند. در این میان، بازی‌های پنهان و رفتارهای دوگانه برخی افراد یا شهردار نیز مشکلات را چندبرابر می‌کند. شهردار طبق قانون باید پاسخ‌گویی شورا باشد اما اگر دلماً زیر سایه تهدید استیضاح، دخالت در انتصابات یا حاشیه‌سازی رسانه‌ای قرار بگیرد، به‌جای تمرکز بر برنامه‌ریزی بلندمدت، ناچار به مدیریت روزمره سیاسی، دفع تنش‌ها و معامله برای بقا می‌شود. در شهری مانند کرج که سلیقه‌های پرتنش در انتخاب شهردار و اختلافات عمیق در صحن شورا را داشته، تدویم فشارهای سلیقه‌ای می‌تواند اعتماد شهروندان به هر دو نهاد را کاهش داده و سرمایه اجتماعی مدیریت شهری را فرسوده کند.

مشارکت فعال تیم واکنش سریع آتش‌نشانی کرج در اطفای حریق جنگل‌های باستانی هیرکانی

تهدید نبود، همکاری میان گروه‌های مختلف، نیروهای حرفه‌ای با مشارکت‌های مردمی، یکپارچگی این ملت را به نمایش گذاشت. عملیات لوله‌کشی و ابرسانی تیم واکنش سریع آتش‌نشانی کرج در آن ارتفاعات، خدمتی

در نبرد نفس‌گیر برای نجات جنگل‌های هیرکانی، ایست، میراثی زنده و کهن، یک همدلی شجاعانه، همکاری بین بخشی و اتحاد ملی شکل گرفت. نیروهای واکنش سریع آتش‌نشانی کرج نیز در کنار سایر تیم‌های امداد و نجات، نهادهای ذیربط و نیروهای فداکار لوطی‌ل مردمی، دست به دست هم دادند تا بر شعله‌های خشمگین فائق آیند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از پایگاه خبری کرج امروز، تیم تخصصی آتش‌نشانی کرج در این کارزار، مأموریتی دشوار را عهده دار بود: تفرق‌ناپذیری خطوط لوله‌کشی حیاتی در ارتفاع دو هزار متر و شیب طاقت‌فرسای هفتاد درجه آن‌ها، مسیر آب را به قلب آتش هدایت کردند، جایی که هر قدم بر روی خاک لغزنده، گامی برای حفظ این گنجینه ملی بود. عملیاتی که همتی بلند را طلب می‌کرد.

ارزشمند در جهت حفظ آخرین باقیمانده‌های طبیعت کهن این سرزمین شد. با افتخار، از زحمات یارانه و تلاش‌های ارزشمند همکاران عزیزمان که این عملیات سخت‌تر را ممکن ساختند، تقدیر می‌کنیم. جابر خوشگذرد رئیس سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهرداری کرج و همکاران گرانقدرشان آقایان: محمد احمدی، مهدی بنایی، مجید یوسفی، امیر معین پیشه‌رضا شکرکی، امیر یختیاری، موسی سلیمی، مصطفی خلیل زارع، مهدی بابایی، بهنام اسماعیلی، محمد سلطانیان، حامد مشهدی، رضا کریمی، ابوالفضل مشهدی، محمد جانجلی، احمد ابوالفتحی، مهران رسولی، رضا عطایی، هومن شقاقی، حمیدرضا خالقی راد، میثم اینتلو، مرضی تحریری، حسین بهمنی و حسن زبیرانی.

اجرای ۳ راهبردد در توسعه ظرفیت سکونتگاهی کشور

نیمه اول سال جاری (۱۴۰۴) محقق شد. این افزایش ظرفیت سکونتگاهی کشور شامل شهرک با الحاق به محدوده شهرهای بالای ۵۰ هزار نفر جمعیت، الحاق به محدوده شهرهای زیر ۵۰ هزار نفر جمعیت، تغییر کاربری اراضی با مصوبات کمیسیون ماده ۵، تهیه و بازنگری طرح‌های توسعه و عمران در شهرهای زیر ۵۰ هزار نفر جمعیت، تهیه و بازنگری طرح‌های توسعه و عمران در شهرهای بالای ۵۰ هزار نفر جمعیت، اراضی الحاقی به روستاهای اراضی الحاقی به شهرهای دارای طرح‌های شهری توسط وزارت کشور است. این گزارش نشان می‌دهد، ۹۲ درصد از اراضی سکونتگاهی میانی، کوچک، روستا، شهرک و شهرک و روستاهای مطابق با قانون تأمین شده و ۱۴۰۳، ۴۵ درصد از کل اراضی سکونتگاهی کشور افزوده شد. میانگین تراکم جمعیتی در اراضی تأمین شده در سال ۱۴۰۳، ۴۵ نفر در هکتار (قابل‌باز) در شهرهای کوچک و روستاهای تا ۸۲ نفر در هکتار (قابل‌باز) در شهرهای بزرگ و متوسط) بوده است. همچنین، ظرفیت ایجاد شده با در نظر گرفتن ۳۰ واحد مسکونی در هر هکتار در سال ۱۴۰۳، بالغ بر ۱۶ میلیون واحد مسکونی بوده است. بررسی‌ها می‌نشان می‌دهد، بیش از ۴۷ هزار هکتار آن در سال ۱۴۰۳ (معادل ۲۲ درصد هدف سالانه) و بیش از ۱۶ هزار هکتار آن در

راهبردهای وزارت راه و شهرسازی در توسعه و بهینه‌سازی سکونتگاهی کشور، شامل گسترش مناطق موجود، ایجاد سکونتگاهی جدید و افزایش بهره‌وری زمین، سبب تحقق حدود ۲۲ درصد از اهداف برنامه هفتم در تأمین زمین شده است.

به گزارش پیام آشنا، کارنامه دولت چهاردهم بر اساس برنامه هفتم توسعه در حوزه زمین اجرای ماده ۵۰ این برنامه است. بر همین اساس افزوده حداقل دو دهم درصد مساحت به ظرفیت سکونتگاهی کشور در طول برنامه با تراکم حداکثر ۶۰ نفر در هکتار، در روستاهای شهرهای کوچک و میانی، مناطق مرزی و شهرک‌سازی با رعایت آمایش سرزمینی، قانون حفظ کاربری اراضی زراعی و باغ‌ها برنامه ریزی و هدف گذاری شد. همچنین با هدف تسهیل مهاجرت معکوس اقشار مختلف جامعه در این واگذاری شرط سکونت پنج سال لحاظ نمی‌شود و وزارت راه و شهرسازی مجاز به واگذاری اراضی به صورت ۹۹ ساله است. اگرچه در خصوص اصلاح این بند قانونی پیشنهاداتی از سوی وزارت راه و شهرسازی ارائه شده است. اما در حال حاضر اجرای این ماده قانونی مملکت عمل بوده و بر اساس آن عمل شده است. وزارت راه و شهرسازی در اجرای سیاست تأمین ظرفیت سکونتگاهی کشور، توسعه سکونتگاهی موجود، توسعه سکونتگاهی جدید و افزایش بهره‌وری زمین در سکونتگاهی موجود را از عنوان راهبردهای خود در نظر گرفت و بر اساس آن عمل کرد. بر همین اساس، در توسعه سکونتگاهی موجود، به افزایش محدوده طرح مصوب جدید و بازنگری طرح‌ها و الحاق به محدوده شهرها و الحاق به محدوده روستاهای اقدام کرد. در توسعه سکونتگاهی جدید نیز ایجاد شهر جدید و شهرک‌سازی را ملاک عمل قرار داد و به افزایش

مرزی تأمین شده است که ۶ هزار هکتار در سواحل جنوب و ۳ هزار هکتار در ۶۰ کیلومتری مرزهای کشور تأمین شد. وزارت راه و شهرسازی بر دقت در اعمال ملاحظات تبصره ۲ ماده ۹ قانون جهش تولید به ویژه نوعیت خاک اراضی، ملاحظات محیط‌زیستی، ملاحظات طبیعی، حریم‌ها و محدودیت‌های مترتب در این زمینه و عدم پذیرش و تصویب برخی درخواست‌ها به همین دلایل تأکید کرده است. پیش‌تر نیز گزارش‌ها کاتلمیان دبیر شورای عالی شهرسازی و معماری ایران اعلام کرده بود، تا این ماه افزایش ظرفیت سکونتگاهی کشور به بیش از ۲۲ هزار هکتار رسیده است. (بیشتر بخوانید) همچنین معنول وزیر راه و شهرسازی با بیان اینکه در سال ۱۴۰۳، معادل ۲۷ هزار هکتار به ظرفیت سکونتگاهی شهری و روستایی کشور افزوده شد که در تحقق ۲۲ درصدی زمین هدف‌گذاری شده در برنامه هفتم پیشرفت خبر داد و تأکید کرد: وزارت راه و شهرسازی خود را ملزم به رعایت قانون می‌داند و مطلقاً مخالف تأمین زمین برای اجرای طرح‌های سکونت‌نیست. گفتنی است، فرایند تأمین مسکن از ابتدا تا تحویل نیز شامل درخواست متقاضی، کنترل شروط تخصیص امتیاز با توجه به قانون توسط اداره کار استانی، پیشنهاد زمین مناسب برای الحاق در صورت عدم وجود زمین توسعه درون راه طی فرایند تصویب الحاق زمین در استان، کنترل مصوبه استانی در دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری، تصویب الحاق زمین در شورای عالی شهرسازی و معماری، تهیه طرح تفصیلی آمان‌سازی زمین، اجرای فعالیت عمرانی آماده‌سازی، اخذ مجوزهای لازم برای احداث بنا، فرایند اتصال پروژه به بانک و متقاضی، مراحل ساخت مسکن، تأمین زیرساخت‌های تکیساتی و تحویل مسکن به متقاضی است.

دیدگاه

ایده‌ها را با کار کردن کشف می‌کنید، نه با رؤیایر دازی

مطمئن نیستیم که (در کار من) «الهام» مهم باشد. آن جمله معروف توماس ادیسون را شنیده‌اید که می‌گوید ایده‌ها یک درصد الهام‌اند و نود و نه درصد عرق ریختن. شما ایده‌ها را با کار کردن کشف می‌کنید، نه با رؤیایر دازی. تنها زمانی چیزها را (بهر سستی) می‌بینید که مداد را روی کاغذ حرکت می‌دهید. اما فراتر از این، فکر می‌کنم سفسر کردن (برای معماران) بسیار مفید است، چرا که افق انتظارات شما را گسترش می‌دهد و توجه‌تان را به کیفیت‌ها و فضاهای گوناگون جلب می‌کند؛ و این مسئله تنها محدود به آنچه می‌بینید نیست، بلکه به آنچه احساس می‌کنید نیز مربوط می‌شود. (در گفتگو با Vladimir Belogolovsky، Belogolovsky، منتشر شده در وب‌سایت archi، سال ۲۰۰۸، منبع: گفتار

محیط زیست

پروژه‌های انتقال آب: راهکار کواتمدمت با عوارض بسیار

کمبود منابع آب در حالی به یکی از مهم‌ترین نگرانی‌های امروز کشور تبدیل شده که رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی می‌گوید: انتقال آب تنها برای مدت کوتاهی فاصله عرضه و تقاضا را کم می‌کند و اگر بدون توجه به مبداء، مقصد، ظرفیت اکولوژیک و پیامدهای محیط‌زیستی انجام شود، نه تنها مشکل را حل نمی‌کند بلکه ممکن است آن را تشدید کند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، احد وظیفه اظهار کرد: در سرزمین ایران، یک منبع فوق حساس است. هرگونه مداخله در آن باید به‌طور کامل منطبق با طبیعت و قایم باشد. تجربه نشان داده که انتقال آب بحران را منتقل می‌کند هم مبداء آسیب می‌بیند، هم مقصد و پس از مدتی شرایط بحرانی‌تر می‌شود. این مسیر ما را با خسارت بیشتر زیر از چند سال دوبره به خفه لول برمی‌گرداند. بنابراین راه حل پایدار در سازگاری اقلیمی، مدیریت مصرف و آمایش صحیح سرزمین است. نه جابه‌جایی آب در نتیجه پروژه‌های انتقال آب در ساختار اقلیمی و هیدرولوژیک ایران منطقی و پایدار نیستند. وی ادامه داد: انتقال آب یک راهکار موقتی است و اگر بدون توجه به مبداء، مقصد، ظرفیت اکولوژیک و پیامدهای محیط‌زیستی انجام شود، نه تنها مشکل را حل نمی‌کند بلکه ممکن است آن را تشدید کند. بسیاری از کارشناسان نیز به‌رستی هشدار داده‌اند که انتقال آب در نبود مدیریت مصرف، آمایش سرزمین و سازگاری اقلیمی، درمان نیست. تنها فشار را به‌صورت موقتی کم می‌کند و سال‌ها بعد سطح تنش تشدید می‌شود. وظیفه تأکید کرد: بحران آب را نمی‌توان با یک پروژه مهندسی حل کرد. راه‌حل، اتخاذ مجموعه‌ای از سیاست‌هاست: از مدیریت مصرف، اصلاح الگوی کشاورزی، بازنگری در استقرار جمعیت و صنعت تا تطبیق برنامه‌های کلان توسعه با اقلیم و ظرفیت آب کشور. وظیفه تهران را یک «هات‌اسپات» یا «قطعه کاشی فشار روی منابع آب» همچنین معنول وزیر راه و شهرسازی با بیان اینکه در سال ۱۴۰۳، معادل ۲۷ هزار هکتار به ظرفیت سکونتگاهی شهری و روستایی کشور افزوده شد که در تحقق ۲۲ درصدی زمین هدف‌گذاری شده در برنامه هفتم پیشرفت خبر داد و تأکید کرد: وزارت راه و شهرسازی خود را ملزم به رعایت قانون می‌داند و مطلقاً مخالف تأمین زمین برای اجرای طرح‌های سکونت‌نیست. گفتنی است، فرایند تأمین مسکن از ابتدا تا تحویل نیز شامل درخواست متقاضی، کنترل شروط تخصیص امتیاز با توجه به قانون توسط اداره کار استانی، پیشنهاد زمین مناسب برای الحاق در صورت عدم وجود زمین توسعه درون راه طی فرایند تصویب الحاق زمین در استان، کنترل مصوبه استانی در دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری، تصویب الحاق زمین در شورای عالی شهرسازی و معماری، تهیه طرح تفصیلی آمان‌سازی زمین، اجرای فعالیت عمرانی آماده‌سازی، اخذ مجوزهای لازم برای احداث بنا، فرایند اتصال پروژه به بانک و متقاضی، مراحل ساخت مسکن، تأمین زیرساخت‌های تکیساتی و تحویل مسکن به متقاضی است.